

Det kristne Hjerte

Luth. College Library

Nr. 37

Parkland, Washington, 15de September 1905.

15de Aar.

Tæreren i boghylden.

(Af R. Christensen.)

Ru saar jeg her i øst og vest,
Men ic vist ingen til behøg:
Sjælens "Herr" bog jeg hebre maa,
Men bog mig lader næst stan.

Jeg tale kan med aand og magt;
Dog falder jeg i alig foragt,
Og saar her blaae dag og natt
Dælt som en bæb og busben stæt.

Jeg glemmes af min elermænd,
Og stort eldes paa min rumb; —
Jeg spindes ind af Guds løp, —
Raar skal jeg bog haan mænben op?

Jeg unge folk og gamle far,
Som daglig børke lære mer; —
Med „mø“ man kopper hæren fuld,
Og overjet mit gamle guld.

Tag, hjerte, dog her dag en bund
Og lad mig lade op min maaib!
Til sal jeg stælle mere inti,
Gaaer du af mig jo længe i ugt.

God eftersig dette blod fast,
Min ven, og ill dit tegnbof lagt,
At jeg hos dig var jæbbens toll
Jæbbet et træg; ej bosæt hoff!

Jeg med en han mig til din harm
Og læt dig i dit hjerte værm!
Da skal du med en ret bestid
Gaaer syn for Herrens hjertelighed.

O du, som her dig træffen ser,
Mf dig jeg et bopæret mer,
End at du vildes et forsmoe
En bæberet haand i maaib' veaa.

Lærdomme af Guds ord
og
Ira Hovet.

O Gud, du er hjerte med Kristi
hjertelighed. Amen.

Joh. 21, 15—19. Det er nu ha-

de holdt maalid, siger Jesus til Simon Peter: Simon, Jakob's son, efter du vild mere end bløse? Han siger til ham: Ja, Herr! Du ved, at jeg elster dig. Han siger til ham: Regt mine lam! Han siger efter anden gang til ham: Simon, Jakob's son, elster du mig! Han siger til ham: Ja, Herr! Du ved, at jeg elster dig. Han siger til ham: Regt mine saar! Han siger tredje gang til ham: Simon, Jakob's son, elster du mig! Peter blev viderøvet over, at han tredje gang siger til ham: Elster du mig! Og han sagde til ham: Herr! Du ved alle ting; du ved, at jeg elster dig. Jesus siger til ham: Regt mine saar! Sandtig, sandtig siger jeg dig: Det du var ung, bandt du til mig op om dig og gift, hvænchen du vilde; men nuar du ville gøre mig, skal du undvælde dinne hænder, og en anden skal bindre op om dig og føre dig derhen, hvor tu ikke vil. Men dette saa han for at betegne, med hænden hvænde han skulle være Gud. Og der han havde sagt dette, siger han til ham: Følg mit.

Hjerteligt evangelium er ikke bette! Hvor rig paa sydhængelse er ikke denne samtale mellem Herren og Peter! Hvilen hjertemægt ligger der ikke i dette Herrens spørgsmål: „Simon, Jakob's son, elster du mig?“ Hvilen hjertelighedsprægning er ikke i dette spørgsmålet: „Elster du mig?“ Det er ikke blot tal til Peter; det er hans hjertelighedsprægtnål til hver af os. Vilde han ta det ret til hjerte, han kunne del komme til at hjælpe dig det saltiske, som findes: „Sjælen fuld af Guds hjertelighed.“ Elster du mig? Spørger Herren dig, fordi han elster dig. Derom din dyrebæreske ven paa jorden nævner du navn, hjerte og født for ham, og spørger dig med hjertelighedsindelighed: „Elster du mig?“ han freyder du dig ved at forsøge ham om din hjertelighed, eban hjertets lie slægt sammen og blæsler hjerte. Nu juar Jesus dig med sin evige hjerteligheds himmelstøt til din sjæl, om du elster ham; du ved, det er, fordi han elster dig, du ved, han sætter saa stor pris paa din hjertelighed, at han dode for at vinde den. Saar nu: Elster nu ham! O far, far! Jesus spør dig: „Elster du mig?“ Galig hør ben, som spørgsmålet gribet i inderside hjerte, og jam saa saare: „Herr, du ved alt, du ved, at jeg elster dig!“ Et hele verden burde være joa fæligh at tunne saare: „Ja, af drenende hjerte elster jeg dig, Herr Jesus!“ men de fleste vilde lyse, om de ja ja. Usættige hjorte, som ikke elster ham! Jeg hæber, at ja, mit forst, hjæber Peters spørgsmægtig hand og har hans vandomme, hanne saar i hjerte: „Ja, Herr, du ved, at jeg elster dig! Herr, du ved alle ting, du ved, at jeg elster dig!“

Tal ud som Peter, saar Herren oprigtig, at dit hjerte hæter ham ill, og hans hjertelighed skal mere og mere glemmes trænge din hjæl.

Vi beder dig indeligt, Gud, vi beder dig, og kan ikke slippe dig, uden du hører: Give os et hjerte, fuldt af Jesu hjertelighed. Amen.

Dig, Jesu, har jeg valgt mig ud,
Jeg være vil din hjertens brud,
Hvor fra mig selv jeg gjerne dor,
O; elster dig, som det sig dor.

O jude ilb, som brenner her!
O hellig længsel, som jeg har!
O saltig styrkstund at faa,
Guds son at kunne elste saa!

O glædens tilbe, nædens hav,
Du alle mine forgers grav,
Min ros, som en gjælde lan,
O Jesus, verdens frelsemand!

O kom, o kom, min lange vend,
Du hellighedens farre Gud,
Tænd op dit lys i sjælen snart!
Min dætskund har længe var't.
Læsche.

Den blinde og dog seende Eliabet.

Bed en halteis hynbers levenshistorie kan der i egentlig forstand ikke være noget andet mer værdigt end Guds hembjertelighed og trofastighed, som vederskabt synet over af forventning, tilhængmed den underfulde forbindelse af forelæser og velte, paa hvilke Gud lader til forelæse, og hvori ligger allslags fordom, trost eller advarsel og god for andre. Og naar da endelig naaden, som faberlig antog sig barnet, ikke arbejded ganske forgjores af det, men dog gjorde noget af det, nemlig en frelst sonder, som iereb i troen, virlede i hjertelighed, og allerede her var fæl i haabet; ja desto vistnok deti den stolteste lykke i et menneskes liv, — ja, den glædeligste

og vel fornede del af deres historie; men den egentlige rof salter dog højde tilbage på Herren, som under tilkende vorteligheder, på tilkende gudsordelige mæder, har formået dette. Vist til Guds pris, også og til vor ydmyghed, opmuntning og belægelse, fremkommer da også nævnevne lille levretshistorie om den lille Gillebet.

Hun var født i England af fromme, men jættige forældre. Hun havde i sin barndom tildig lært at lære i den hellige skrift, o. son indpræstet fra latinskolen og mange sange i kulturmessen. Dette læste hun først ret med den vormest ful af e. hjerte som en besignelse af Gud, da hun len alder af 13 var havde den vigtige at miste sit syn. Hun fik ikke fød den til af nogen alstil dogstyrket, og havde kun et svagt glimt af de gjenstande, som på forbi hendes øje. Det besto mindre forsegte hun en til lang, med egen hænde, at støtte en dagbog; omensblyant hun dertil maalte umoderne øjenes hjælp, er dog bogstaverne meget ordentligere og letlægtere stævne, end man kunne holde muligt for en blind. Dette arbejde gav hende megen fornøjelse, og man fandt hende ofte heldigtet med det i hendes hjerte. Men os giver det den fordel at lærer le hændes egne vringere over hendes tabvorte og udvorte tilstød. Tidet af honet var for den stillede øje tillige ledsgabet af de helligste smærter. Under os hørte, hvor hun siger derom: „Herren har berøvet mig mit øje, så at jeg ikke mere kan læse hos den hellige ord, men jeg talte ham, at han har længe holdt mig bedømmed, og hjælpledhed for, at han har givet mig et glimt af det andetlige liv, som er meget bedre. Da jeg endnu havde mit legemlig hjerte, mit Jesu Kristi hjerte til et omst. det var mit øje; men det var ikke et længt godt. Jeg lidet store smertier, men nu jeg ikke har et minust øje, da har jeg fulle Herrens gudheds berfor.“ Hun var vel istede ligeså beundreligt af i en sagbog som sig sindbillede; thi i det første var af hendes blandede, ret hæn, efter hændes eget udskrift, blandt andre på legeme og hjerte. Hvor siger derom: „Jeg vidste intet om gudommelighed ting, indtil det behagede Gud at tilhøre mig en hulb i hjerte, da blev minnetme haare, at jeg havde ingen ro hvælden dog ejer mit. Da kunne vi begyndte Herren sit ved i mig, ved at oprette en hjerte i min hjerte, og denne angst blev endnu mere forsegte ved en

andens pludselige død. Han blev funnen da på træppen til sit hus. Hæn saa pludselig forude også, at han havde mistet sit hjerte, og da jeg intet havde hænde, saa jeg, at jeg måtte gaa evi. fortalt. Jeg havde helvede i min forstyrrelighed.“ En tilhærende, som udviste sig den tid i den da, hørte hun bede fortægde hendes angst. Det gjorde en myg bet indhent på hænde, som var vedens ende og bremmed hændes evigdommelige var kontinen. Vi maa iste jo være os over et saadant indhentet hæd en han var og nærværing pige, og Gud berjægt sig o. han ofte af sandanne indhent som middel til et uafsat i sin ejendom i os. Gud bræm fortægde endnu hænde indhænt, og det vore komme i denne, som om hun var blevet reddet af sienjævlig tilbørlig, og idet hun røgtes, røgtes hun: „Det Herres hænde reddet mit hjerte, fulde han da til: op til vill forbarmne fra over min hjerte“ og bad: „O Gud, dor mig arme synderlands land! Hæd skal jeg dog ejere for at bli salig?“ Hjælpestid havde hun megen anfægtelse af den mæte, at det var jo ikke for hænde at lave fortægde, indtil efter nogle dage en ret forelæste hænde det 17te kapitel af Joh 13. Hun saa derom: „Dor ord giv mig til hjerte, ledende og frætende, som et zweget loed. Mit hjerte kom til lidet, endblyant mine synder var tilloede som sand i hævet; Jesu hænde afoet dem alle med sit lysebære blod. Gud, hæden var mig nu til: mere strafstof. Jeg saa, at Jesu hænde var i hæder. Satan, denne svindlommere hjælpeende, forvede vel sine indlystelser men jeg var i stand til at tæfe mig net sid i ræs' fod: da måtte han vige fra mig. Jesu Kristi blod ræsler af et and. hand nuon, hand tærlig hænde: o! o! o! næderige ord har ejret mit vredeinde hjerte fast. En udslægt jeg til: han ja et ord i den hellige skrift, vis der dog øste sandanne tresterige spred mig nu som om de blev talte til mig med fast, ja at de hitter min kyrke. De tresterne, som er vællannede med ledemægtighed, som ikke nok talte Guds ord. Under alle omstændigheder kan de ikke Guds ord i handen og lære om. O, gib de talte Herren berfor!“ Ja vil p. if: han for, at han ikke mit; for i det mit hjerte, endslænt hæn har fortægten mit syn.“

Over denne sjællands tale Gillebet øste, at hun trodsvis tilignede sig hjerte med hjertet forættelser; og hørte sande et det, at den Hellige ande tegnede af det,

i. i hævet Rijhus til, og indgåede tilkende (Joh 16. 14. 15). Men i nærliggende vor det store værd, hun tilhørte Guds ord under hele sin lidelseskab.

Besøgte nogen af hendes venner og enleder hænde, saa fremkom hun snart med hon om at fortælle hænde noget af hendes gilde stof, som hun med den indberigste hagiografie plebed at lade bibelen; heller ikke forsvomte hun, da det indstundeligst at lære dem på øjente at flittig at læse i Guds ord for sig selv. „O! — tilhæld hun da, at hvad jeg har ejer kunde ha i personen, gav jeg ejerne bort for en halvtimes sun for selv at lærne læse et stoffe i denne velsignede bog.“ Sæd i sine drømme hælt hun sig i sandan vortværende Herrens nærhed, at ved iste, naar hun vognede, gjorde hænde vedslagen, endnu at hænde sig på orden; „og“, bemærkede hun sted: dermed: „Herrens vilje ste. Dobens mand er dømt fra mig. Mine lidelser er meget store, men Gud giv løft til at være og overvinde dem. Det vil befale hænde hjel og legeme i min Herres hænde, at han må gøre det med, hvad ham behøver.“

Fortsættelse.

• • • Vort arbejdsselt. • • •

Deer Park og Clayton.

Tilfællet menighed ved Deer Park og Clayton har i det sidste begyndt at vokse noget i mælelemental, idet 26 hjæle uden fast til er blittet til menigheden. Fredag den 1ste sep. offisielt ved. Olaf Borge en mæn til religionsstøtte der. Uddelingnebe ved tilstede ved udstillingen, hvor et lidet program dækende af sang og itemmælk af ubedækkede stæller af et påståede ledhold blev givet tilhældt. Personen udtalte sin tilfredshed med hænnes tilfælde og formenude dem til i fremmøden ikke at lægge religiøske, ene hænde, men vedligeholdt sig på den hellige gudstjeneste, da religiøsudstillingen fulde forberede dem for evigbeden og berfor var sammeart vigtigere end al arden underhåndning, som fungerede dem for denne til.

Udtegnete ved tilstede børnene at betænke, hørte talstæmmelige de hænde være for den anledning de nu havde hænt til at lære Guds ord fremfor så mange andre børn, som libet eller intet vidste om Gud og salighedsvennen. Stor blandt børgerne og hævet skyde bly i

af hjælde de derfor sine forældre, som holdt hem daa role, læren som havde undervist dem, og først og sidst Gud som havde gitt dem sit ord, hvorefter de fulde bli salige.

Børnene blev også minbet om, at tilfældet omkundstab var nyttig og nødvendig også for dette liv, herom de vilde bli lykkelige her paa jorden; thi ingen kan bli håndhæd usædig uden han er en sand kristen. Det er ret mange forældre ved Clayton og Deer Park, som alvorlig stæver med at få lære sine børn gudshjælp. Maaatte det ikke være, saa de en, ang alle kan ha samles hos Gud.

Der har nylig været en stor brand ved Deer Park som trued med at brenne ned baade byen, vor kirke og flere gårde.

Med flere dages og nælters anstrengende arbejde lykkes det at hindre brennende børninger, saa ingen huse, men kan en del ved og slov brændte op.

Hæmerne sit god afdeling taar, og sædet vilde bi blitt ha meget større, om alt fulde hæ brændt, som der var flere foruret paa flere steder.

Herren varer tal, fordi denne fare blev afverget!

I Blætan.

„I mit hjerte har jeg gjemt dit ord, for at jeg ikke skal synde imod dig.“

Salme 119, 11.

(Udskrevet ved Mr. C. W.)

Da jeg en søndag hørte presten si i da p. mælen, at „et menneske uden Guds ord er som et blid uden seil, rot og ank“ og derpaa fulde hæ, hørte sagt det er under lidet tilhænde forhold at børde Guds ord i sit hjerte, erindrede jeg sig følgende fortælling, som findes i Gr. Ecclives hjælpestaf, lige bind 3 d. 14 p. : „En gammel mand, der var latifidmuslærling og begyndte i tilhændommen, blev i et lidet blid af storm og vred ganske alene tæven ud fra landet, blev i flere uger uden hæ, uden mod og uden al menneskelig hjælp omkring paa hævet og blev alene beskyttet, forsørget og op holdt af Gud og hans engle. Skulde vel, siger bislop Paulinus, bette menneske, langt borte til: alene fra land, men også fra alle mennesker, en leg for vindene, en forjager fra jorden, forstjellige hæde givet, affondret fra alle mennesker, han funnet holde ud og levet i 23 dage

blandt børgerne og hævet skyde bly i

et vallende, hib og b'd omiumlet jæst, uden mad, soeg og mat af aldersdom og straf. Hulde han vel ha funnet gjore dette ved naturens kræfter? Han ikke lib blev først drevet henimod stranden Rom, saa at han fandt se syntasuet i den romerske havn; derefter blev han joget langt ned ad Kampanien og berørt af storm og veir pistet over til Sicilia; berørt blev det atter bortrebet og fløded en klæng omkring Sicilien, dog saaledes, at man godt fandt mørke, at det flyndes af Guds hånd; thi hvor der var nogen føre påførde, (saasom med flipper og flører), holdt det sig tilbage, og hvor det var fjernet, gik det fremad. Området gjorde det en ende paa huse omkaffen og fader i Palauen, hvor det som saa nært til land, at den gode gamle fis sic paa nogle fiskere, som han ræbte til om hjælp, og som også bragte ham land, hvor han indelig talbed Gud, fratid lod sig både og siden løste en fristlig dansel.

Hvænente biskop Paulinus fortæller videre om denne begivenhed, at denne godfrugtige ritning, som uden tvil i denne nad har hentet at be andagtig, flere gange paa sin vi uabedelige hjælpe saa den herre i huse i stedet agterende ved torvet og hørte ham leste ham til sig, ja, at han endog i sit hoved i hans stid, ligesom han også blev de hellige engle vor, der holdt vigt paa flibet og ejede alt, hvad stedet holdt plejet at gjøre omberd.

Denne hjelme tilbragte anfører til træf for alle kristelige sjæle, paa det at de, naar det gør underligt til i disse sidste bedrøvelige tider, og deres lille lib også omiumlet of vind og bølger, og de intet ræb ved, da ikke skal have modet synke, men med hjertelig tillib overgive sig til Guds og den herres Jesu hjælpe. O lyttelige lib, som har Jesu til skyrmund og de hellige engle til libfolk, og er provianten og forsynet med Guds mæde og mistundb'd! O fælge sjæl, som har overgivet sig aldeles til Guds jærlige regering og elene bøjeret et leve og dø i hans mæde o. hærlighed! Lib vindene for me, lad bøgerne bruse, lad bjærelen og al verden rase og vende op og ned paa alle ting, om de kan — et saadant fulde de ist. tu ure opfylge."

R.L.

Der er ingen klippe som Gud.

Oven klippejedene i West-Water f.

soer som beljebt en større jernbane. Blant de mange tunneller, som findes paa dennebane, er der en, som er saa træng, at der ikke ved nogen af fibrene er plads til en enkelt person, naar tog modell. Men i tunnellen vægge er der høj og her indhugget forbygninger, hvori man kan hilje sig og bli bevarer. Det handte saaledes for nogle aar siden, at to børn, en pige og hæb 2 tillebror, befandt sig just i denne tunnel, da to træn fra hør fin fant dem brændende. Om et minut vilde de få funnssølvne været knust af de ubarmhjertige vogne. Men just i det samme fik pige en paa en fordybning i klippen, og ihet hun røffede sin lille brot med sig, kæb hæb ind i hennem. Mens de lange tog f. nærske forbi, hørte passagererne pige ejendagen gange med kraftig stemme sige: „Hold dig int' ind iklippen, Jon, hold dig tot ind i klippen.“ Vorvære var bestyrtet i klippen og traadte frem igjen uden mindste skade.

Q. P.

ubetydelig, er en viss "rigdom." Alttsa er ogsaa den relativt fattige forpligtet til at give af sin overflod. Ja, hvor fattig ville ikke den fattige være, hvis han var ganske udelukket fra den glæde at hjælpe og tjene andre. Men det er allerede psykologisk forklarligt, at den fattige som selv har følt hvor ondt det er at hæde nød, lettere er beredt til at give og endog til at give forholdsvis større gaver end de rige. Det vil bekræftes af alle som er kommet i nogen berøring med de fattige. Mange gaver i kirkebøsserne vilde bevælle det, hvis de kendte tale. Hovedsummen til de store kjærlighedsarbejder, f. eks. i år til missionen, er sat sammen af enkelte små gaver. Luther har seiv vist hvad der kan ydes af en der i verdens forstand aldeles ikke er rig.

DRS. ROBERTS, DOERKER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Works Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 400
TACOMA . . . W

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.,
926 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Notary Public,

Udskriver alle lovlige Dokumenter
saasom Ejder, Rentekasser, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA, - - - WASH

Lutherst Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York,
numre 100 til 104 Vandkastet for Emigranter
Barge Office
Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.
Geler G. Petersen, Emigrantmølle.
numre, træfset i Pilgrim-Hus og
paar Emigranterne bl med
Hæd og Dæk.
Belt, som kommer fra København, synes over Belt
Line Street car lig til København.

Skandinavisk Boghandel.

Ei stort Udsalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Visjoner, samt alt, som tilhører en vel udstillet Bog- og Boghandel.
Ordet pt. Post tilhører det højtig.
VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

Luther afholdt sig fra selskabehøjhed i offentlige kredse.

Vore dages liv udenfor hjemmet var iethvertfeld fremmed for Luther, skjont hans pligter ofte nok holdt ham hjemmefra. Om Melanchton ved vi at han afslog en indbydelse fra tilreisende adelige venner til en middag i et offentligt vertshus, da han aldrig besøgte saadanse huse. Naar der blev holdt promotionsdag i et saadant lokale, synes hverken han eller Luther at ha deltaget deri.

De fattige har ogsaa forpligtelse til kjærlighedsgjerninger

Vi har talst om de "rige". Men hvad er rigdom, hvem er rig? Et meget relativt begreb. I almindelighed vil man ikke være enig med etikeren som kun erklærer en mand for at være rig, naar han "er saa meget, at hans og hans families eksistens derved er sikret". Nei, rigdom kan ikke sikre eksistensen. I visse henseender, men istår hvad angaaer de moraliske opgaver, plejer vi at anse den mand som rig, der har mere end han ubetinget behovet. En hver overflod, om den er noksaa

Det forladte hus.

Bort er vandret liv og aand
Fra sin bolig haand i haand;

Vindver lod de saabne staa,
Glemte doren ligesaa.

Slukt er nu den giænde saa klar
I de to vinduers glar;
Taushed bor ved husets dør,
Hvor der sad en taler for.

Slut nu døren sagte til:
Skedderne jeg ikke vil,
Husets tomhed ellers man
Endnu mer til hjertet gan.

Er dig end den hytte kjær,
Dval dog ikke længer her:
Kun af jord er dette hus,
Snart det synke skal i grus.

Mec det darfot ei gaar tabt:
Mesteren, som det har sikabt,
Vil opnise det paany —
Straalende i Zions By.

Husets øer vandred glad
Til den høitopbygde stad;
Der han har et evigt hjem
I det ny Jerusalem.

Ja han vandred stille hen
Til sin konge og sin ven.
Har du og den konge kjær,
Skal med fryd du se ham der.

Stoler og ungdommen.

Ku er den da kommen, da han maa-
ge ej vor lu-helle ungdom søger bes-
til stoler for tilde uddannelses. Na-
dommen, haade mænd og kvinder, sa-
ger træng til en „bedre uddannelse“.
Kab os da han spørgte bræde d. m. i m-
allerede et indstyrke paa en eller en
den stole, og dem, som i fremtiden kan
saar paa et gjøre det. Hvorfor vil du
gaa paa stoler. Hvad vil du der sag?
Hvor hvildesti uddanner du dig?

Hvor mange uformende er der vel
saa, at de vil i al paa stole og fra e-
højere uddannelse, fordi der er sa-
mange uudstaaer, som ejer det. D-
et paa moden at saa sige han til et
college eller et normalskole. Ja, et
største forståelse er der ikke et
bejdjeligt af denne aar. De vil, et
deres barn skal saa et ligefra god ud-
dannelses, som naboens barn. Et
forældre og mænd om denne b-
estragning, et det derfor om at ejere a-
gaa til en stole, som blant menneske-
ne har et. Det vil da almindelig
staaer stole, som mest sages. Staaer
stoler har store bagninger, kribs plan,
og stort antal e-ovet. Dersor vil man
det.

Andre vil ikke; jeg gaar paa
stole, fordi jeg ejerne al uudstaaer mit
uudstaaer ligesaavel som mit leg-
me. Et ikke ej d. d. forståelse som
de staaer saa langt og er sig det be-
vildst, menet, at et menneske beret fan-
nyde livet, naar de har uudstaaet
ogsaa aandbærerne. De vil derfor
ejerne saa lidt uddannelses i musik, lit-
teratur uddannelses, idt intet i de
forstaaelige videnstaaer. Manet fan-
dise et at kunne leve et liv i nyde se
For disse blir ophøjer spørgsmaalet om
en stole er enst blaaede menneskene.

Andre vil uddanne sig for konst-
nigslivet. De mener, at funksion i
dogtersel, har uuglyst og i alle type
værling“ er al funksion, de trænger.
Maalet for disse er at kunne tjene pen-
ge. Dersor han libet uudstaaet for kon-
stnerebenen til ejerningen som muligt.
Den stole, som han fore dem højst
til det forståelse maal, søger dr.

Altet andre har jo allig lost til musik
eller et elctr andet handverk paa me-
litaars område.

Gaang i en del paa med haabbed
om de fleste forældre, som der saaer
eller dette et sende iff d. d. et det gaae
vigtige spørgsmaalet er: Hvilken stole
wil gi mit barn den bedst: grundstaa-

et paa paa for at kunne vinde rigdom,
et og arfale i verden?

Et ved, at dette er tilfældet ogsaa
for de fleste i al videnskabelig; vi-
dation af vor uddende ungdom haab-
bed ved stoler, der sua udbredt i
verbstaalige sag. Det, som hører
denne verden til, er det, som drar bei
naturlige meunisse; det saaer den
gamle stol.

Men for forældre og un-dom, som
haade næaret i istaaer, skalde det dog haab
vilt anderledes til. For den kristne
tyder det altid fra Jesu mund til et
ord og formant: „Hvad gavner
det et menneske, om han kan til den
gaang verden, men tager stade paa sin
fjord?“

Ja, du tilhører far og mor og lu-
ngdom, som er opstaaet i et tilhør-
slem og i alt ud til, glemme ikke: Men-
nesket bestaaer af to dele, legeme og
sjæl. Den ene del er bædelig, skal fun-
destan en stadt i tid, og saa lægger det den
i jorden i, den og blir til sted. Den
anden, sjælen, et stolt for evigheden.
Dnu er den vigtige del.

I valg af stole, saa glem ikke dette:
Tun den stole kan holdt ud foran til
den i istaaer træng, som ikke alene u-
derstaaer i de nødvendige verbstaalige sag,
men som også understaaer i de sag, som
alene kan haabbed uddanne, forståel-
sjælen, den uudstaaelige del.

Denne stole er ingen anden end den
forstaaelige stol, det til paa, en stole som
er dygtig paa Kristus som hovedkjæ-
nellen, som har som sit vigtige, hoved-
tag, at bibringe sine elever kristenrum-
mens haabbed. En jaadan stole hol-
des Guds ved højt og i øre. Ingen
lært holdes ved en jaadan stole, som i
med alst glemning til egen stiftstaaet og
hånd ved. Ja, den voldsomme iller
træne, som ved med sig f. s., at de ikke
i aard og haabbed er en trænen, vil
staa som læret i en stole, hvor Kristus
og hånd ved skal være i al udkon-
dition, haande udenfor til egenmerne ja-
næl som i disse, ved eksempleris magt;
et ikke haabdel sam ved ordets magt; et
blide de staaende, han er de fun em i for-
strand, en hjælper.

Udannede forstaaelige stoler er der
som juu und har jeg al opnate os
udebilighede i alle vores lærerstolarer
fra at id wiene til vores teologiske ja-
næl. So i frieje funkester og
værter taaer ikke, netop fordi de er
et forstaaelige stol. Et der d. derfor al-
for et i en egen maalet og uudstaa-
ende der, der ved at i m. træ Guds
ord: Si er elle spædere. Et paa lig-
et haabet ved alt vo. i arbejde.

Men d. i haab dog liges med haabbed,
at voare stoler saaer i eard og sandhed
et voare i helle, der ved alt sit arbej-
de til hellede egenme saa. Ligesom
understaaing og øre i helle tagt. De
holter har al, at sjælen er d. u. plættig
al, at den bestemt er et den evige
haabbed.

Forstaaer skalde derfo; iff: voare i
vilkærd, har de Rudde lende sine han-
ner og hørte, hvilke de vil give sin helle
helle paa.

Hvad gavner det et menneske, om
han vandt den gamle verden, men ta-
ger stade paa sin fjord? Maalet, for-
staaet den kristne ungdom uddanner
sig, et at bli tuftede til at hjælpe li-
vets lamp med de rette naaben og ha-
jeler og fungaa til det evige liv. Sto-
leuddannelses skal tuftede den for et b-
og evighed.

For til den uddannede ungdommen der-
ved, at den opbragtes og uddanner til
et bædeligt menneske, som er villig til
at ergrave sig selv ved enlig arbejde,
men som i dette sit arbejde i hærlighed
etid kommer til noede til hjælp. Han
uddanner iff: til egoist, en som alene
sæller sig selv og alber for sig selv,
men til en, som ved troen paa Kristus
elster sine medmennesker som sig selv.
Dersor er han etid instet til lamp
med sind u. alle den stift lser.

For evigheden uddanner han
bered, at han doglig ejer mere og me-
re af Guds øde uudstaaelige brænd.
Han udmygges mere og mere, efterom
han slæt dyb re og dybere ind i Guds
lor.

En ungdom, som har slæbet ved en
trædelig stole, skalde voare anderledes
tuftet til et opta arbejdet i dette liv til
jænt gava for haab selv og sin ueth-
ed den, som ved med sig f. s., at de ikke
i aard og haabbed er en trænen, vil
staa som læret i en stole, hvor Kristus
og hånd ved skal være i al udkon-
dition, haande udenfor til egenmerne ja-
næl.

Godt vore stoler og godt haabbed
for al, at na. t. en ikke har et diplom
naen af vore lærerstolarer, saa bety-
det, at de i maalet har voret under
et forstaaeligt værling den tid, han tre-
nede til stol u. et sjælen, den uude-
nde del, har voret under Guds orde
og hærlighed, ikke blot hærlig, men et
et forstaaeligt værling den tid f. s. al, et
quidt er den vist, for al; derfor han
et vigtige del af uddannelse, ingen der
et for sjælen.

O. S. Ordel.

Postene 1. og 2. blad 21. i Post
Land Tidsskrift for folg. Man hen-
vante sig til Pacific Herald.

Mere angaaende San- gerfesten.

Da „O. S.“ indsendte betroffen-
de jængfesten kom os thænde saa fest,
at Herold allerede havde optat en ind-
gående beretning herom, bespillet vi
os om af følgende uddrag af O. S.:

Det har været forstaaelige sangers-
festet her i sommer; f. s. de forenede
vilkærd sangere, de forenede for pat den
fæstelte Mandinafist: den og mormo-
nernes støtte for fra Salt Lake City
ugen for sangfesten; men ingen har
af byens bløde erholdt en saadan ueth-
ed og anerkendelse; for deles sag
om de noede ga ter.

Itte uden grund var det næret i et-
nene paa mange af tilhærente, naar de
æmle hærlige toner los her ved en
anledning som hærdedebæfesten for
to af voet nye fæderlands uforberede
og modige sonner, Lew's & Clark, op-
daget af „Oregon“.

Et af de herligste minder fra
hærdedebæfestet, et af de sjælleste fa-
pheter i hærdedebæfestens historie er
den noede sangfest.

Sterbiabet „Oregonian“ siger:
"Rare indeed are the the musical
festivals that equal the one held
in the auditorium last night. The
Norwegians threw their whole
souls into the song, and the walls and
rafters of the building fairly
shook from the volume of the
united chorus... There was prob-
ably more enthusiasm displayed
in the auditorium last night than
at any time since the exposition
has been opened." . . .

Wester Spertil, sangfestens direk-
tor, som har hjælpet med sangene,
sættet i tæske mange lamp, distoat be
forstaaelige for med rood og udelæring,
var haabet jo funksions børber med de
andre, har ved denne sangfest indlagt
et velfortjent ære v. d. at bringe den
vo. se sang og musik form for vestens
pub. sum, som og nu anerkendet den
vo. se sang farvel som, at han er en
næst som Jan. dir. tier....

California speciaal-sjælesæs meder,
o. G. til, hos past. J. J. Hansen
Grebo, f. s., den 8. til 15. novem-
ber. Forhandlingsagenstande: „Hel-
litasjælesæsen“, og „den noede synodes
engelstæs mission“. Postorret meddeler
meder meder:

O. M. Stensom, f. s.

• • Fra Norge. • •

Guds ords fortynndelse
ved reiseprædikanter.

Grafikkelle.

Bruffensløben er not Routsolaino-fiancenes tildelesvad, og den bliver som bekendt mange andre synder med sig. Det holbes nu kaapi et b yllup eller en hornedaaer beroppe, uden at der er divers lagger eller slætter brændevin eller ladelvin med, og hvorban delsiagernes tilstand er i lebet af hagen og naturen, kan man let forstå, hvor naat man hører, at en sin, der kan holde maade, er en ren hedenhed. Det er ikke at udræv over, at kirkelærerne betrægter det som en synd at drisse en dram. De ved meget vel, at for en stor del af almenen herop: et bet at drisse et glas vin det i umme som at bli beruset, hvis der da er anledning til at faa sat i mere spidsnosa. I Routsolaino er der desvært anledning nof, selv om der er hended 30 mil til nærmeste samlag (Hammerfest). Etviden for, at fiancerne er i a diktatoriske, holdet for en stor del paa vort jord. En sin spurgte mig engang, hvad jeg syntes om titelen paa et lappist heft om bruffensløben: „fiancenes værste fiender“. Jeg svarte, at jeg havde, at titelen var bra. „Nej“, saa hin, „det er ikke brændevinet, som er vor værste fiende; men det er noedmændene, som er vor værste fiende; men det er ikke dem, som har bragt os berændret.“ Et faa en langtning, som forhob halv af brændevin til finner, vilde vel ikke nyte; thi der er ikke af nordmænd, som med glæde vandt sig at være mellemænd; men at faa den udsthort, at rejsende mædser det saakaldte vappusbrændevin, hørmed de fiancer vappusen (lydbørsen) paa stoppeleberne, det maalet være muligt; iafholt stulde man tro, at en rettenende rejsende, hvis han er opmærksom paa bestforhold, ikke vil lede sin lydbørs i ei fristelse, som han ikke kommer ustabitten.

Mosti er det i Routsolaino, det er viist; men der er dog, Gud se lov, og saa der nogle troende stilliser, som spreder lys omkring sig. Disse saa der Gud komme med sin aand oj nuude til menigheden, og be formarer sin medmennesker til at føge Gud, og der er mit haab, at den sid vil komme, da man ogsaa i Routsolaino menighed vil finne si: Det gamle er forbi, alt er

blit nyt. Vi Gud formar at rebbe selv de dybeste i sin øjne blandt jænnerne, det har vi flere eksempler paa, saa vi har ingen grund til at tale modet, om det i sikkert set ud til, at Guds arbejde over vi falder. En sin fortalte mig, at hin hadde blifft flere andre brændevin i sin tid; men nu, efter at han var kommen i Samfund med Gud, var stiftelsen til at Imager spirituosa aldeles forsvundet. Ja, gis rætskend og fredens aand harst vilde komme og besøge laade Routsolaino menighed og alle andre menigheder her nord og der syd. Gud og hede indtrængende om det!

Paa trece rundt Sjælens nor jeg paa et fællesjeg, som jeg vil ante. Det var en lone paa ca. 80 aar, som låa lig. Han havde ligget i omkring tre aar og var aldeles udslært af jædommen. Hendede him var en solfællesgamme, hvor der var plads til 2 ejer og 8 sauer. Her havde hun sit leje paa jordgrunden ved den ene bog. Under sig havde hun lidt til og et par udbredte hauflind, over sig en klippe stindhæld og under hovedet en sat. Gjennem udbanen i en grus udbede i. som du hørde vca, funde man se, at bestiet var optojet og blidigt. Hendede mand var den eneste, der forsøgte at gi hende nogen pleje. Det bobbede en son og en folgerdatter sammen med dem i gammelen. Hun hjalped med boden, da jeg kom, og udnæded natten efter, saa jeg funde bestiet ikke haa gjort noget for hende.

Paa plejekjemmet har arbejdet i en rettig løb gaat sin jenne gang. I mai måned fuldte han sin bestyrrelinde, til Olja Kristen fra Westeroalen. Hun havde ikke for hvert bestyrning med spægningen, men modtagning nabevisionen paa hjemmet i de første måneder. Hun var godt og klar paa sin udmejet.

De syge, som ved Hjortearns højning var paa hjemmet, lever alle bra. Det er foregaat nogen forandring med dem. Henrik fra Lyngen, som for nylig aldeles var tanke, nuar man forsøgte at tale med ham om andelige ting, stod nu saa indetlig gjerne tale om tilhænging. Han blev ihøst saa ba tilig, at al troede, han skulle dø. Men, da et han sviste, laisted han i pigen. Det død paa i flere dage. Under den højning for boden, som da 1870 hed hin, saaagd hans samlitighed, og det kom i alvorlig sydren. Han tilhørte da til sig og sovmed sin herte for sig. Sidens den sid har han factrene sydren sat dø i for Gud og folket. Denne forandring har været ill st.

H E Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.25 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Moldings, Gashes and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Scandinavisk Klædeshandel. Mænds og Kvitters

Klæder, Undertøj, Hatte og Sto

10 Procent Tilskud til Studenter

Et s'ort Udvælg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

apunktet for os. Hvis legenlige tilstand er leverstribt, som det, som han i døaret bryndeljer blir i alt ikke til giv. Da vi lugte him paa en pude stegget med rostear.

Gottjættet.

PHOTOGRAPHS

Aaberg

First Class Photos. All Work Warranted.

1322 Pac. Ave.—Tacoma

Velfjendtgjørelse.

Gudstjenester.

Varer. Etatnebørs salgs.

Dagstid 21de Sept. kl. 10.00

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE JOHN 1716.

RES. SUBURBAN 41.

TACOMA. WASH

Edv. Isaksen,

en norsk urmager

i byen, 1102 Tacoma Ave.,
samme butik som Lien's
Pharmacy, et pent udvalg af
ure for salg.

Aftenne r 1aa

Pacific Herald.

NORSKE HOFMANDSDRAABER
Naftadraaber, Slagvand, Riga
Balsam etc., Hesselroth's
Svenske Jernvin, Lien's Beef,
Iron and Wine samt den fineste
Lofoten Torskelevertrankan er
holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
og Nøagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Levering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
Notary Public
Udsædiger Ejendom Kontrakter osv.
Parkland, - Wash.

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - - WASH

Printing
All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.
PROMPT ACCURATE

The Bell Press
1618 A St, Tacoma Phone Main 433

Cit Saags.

100 acre, en bel intjord med hø, en
bel stor, retten prærie med ristende
vand, 1½ mil fra Parkland. Der næ-
mmer ikke andetretning bærenbe men Ra-
lli D. & G. Storaelli, Parkland, Wn.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gør ikke forbring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Denne
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et frihåndt grundlag og skal desværre hjælpe dem til et nytigt
liv. Skolen er en af de få, der ikke er etablert for ele-
vernes skyld, ikke at elevene er etableret for skolen's skyld. Den sparer
derfor ikke paa bestyrkningerne, når det gjælder at ansette lærere eller
anlæsse apparater o. s. v., hvorfra elevene kan høste myte. Skolen
har nu otte fast ansette lærere, alle med flittig arbejdserfaring. I de 11
år skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
faalet sig have mere ansættelse end nogen lignende anstalt paa Pacific-
kysten til at dette sig ind i højde fra den jordiske befolkning herude. Skolen
tilbyder ikke en god opplæring i den amerikanske befolkning herude, stillet til en
større, og da skolen har paa bedste måde fået funne tilfredsstillelse
bløde fra.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder følgende kursus: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. De-
skolen givs der et kursus i håndarbejde, og et extra kursus for ny-
kommerne, og et kursus i matlæring og husholdsarbejde.

Hvad det kostet. Skolensenge, kost, logis, og bager for et maaned-
der beløber sig til omkring \$150.00. Desterminen begynder den 12de
September 1905. Skolens ejer telefon.

Adresse: R. J. Hong,
Parkland, Wash.

We will sell you
Reliable Bicycles
fully guaranteed for \$25.
The Excelsior Standard,
made of cold drawn steel
tubing, beautiful finish, fa-
mous guaranteed tires.
For cash or on easy week-
ly or month'y payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

H. D. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

When in need
Of Painting, Paperhang-
ing or Calsoining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Seattle.

Jammannels lutherske Kirke af den
nordiske Synode. Hjørnet af Olive St.
og Minor Avenue, Lake Union Gar.

Gudsstjeneste hver Sandag Formid-
dag kl. 11 og Aften kl. 8.

H. A. Stub, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Spokane, Wash.

Gudsstjeneste ved past. D. M.
Holden i Stolehuset bagved den tylle
kirke paa hjørnet af Division & 3rd.

Hver sandag formiddag kl. 11 og
hver torsdag aften kl. 8.

Sandagstid 10 formid.

Lørdagstid 10 formid.

Grindesætningssmøder hver
to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Pigeforeningssmøder den
sidste tirsdag i hver måned.

Alle er indbudte til vores gudsstjenes-
ter.

Pacific Districts Prester

Steffan J. Ber 175 Madrich Wn.
Vemp, P. Gruca, Gal., cor. W & Pratt St
Sjælt, H. O. Gar. 10th & Tenth St.
Bellingham, Wash.

Gribbenen M. H. 125 State Street
Ballard Wn

Garsien, P. R. Wn.
603-613 1st, Bl. Columbia, Gal.

Dale, J. C., Elizurus, Wash.

Eger, C. 103 27 St.

Foss, King City, Gal.

Galt P. G. 2030 Lombard Ave, Everett, Wa
Gransberg D. 1608 Howard St.
San Francisco, Gal.

Gogeb, D. 425 1st 10th Street,
Phone: Scott 2123, Everett, Ore.

Hultsch, S. W. 916, 3-3 St.
U. Wash, Gal.

Kirch, B., Everett, Wash.

Kellison, C. G., Genes, Wash.

Holden, O. W. 12. 6, 3rd Ave.,
Everett, Wash.

Johansen, J. 204 3 St. Everett, Gal.

Parson, W. A. Peerless, Gal.

Rietzen, G. J. 10. 10th Street, Gal., 2 or 3

Orbal, O. J. 1016 Gladstone

Phone: Reb 711 Bellingham, Wash.

Pedersen, N. Gilenton, Oregon.

Stub, G. W. 1610 Minor Ave, Seattle, Wn

Superst. G. W. 1605 So. 8 St. Tacoma,
Wash.

Statens C. Everett, Wash.

Stenerson, G. W. 1871 Duane St.
Sparta, Ore.

Stentrud, G. W. 3446 18th St.
San Francisco, Gal.

Steinagel, G. W. Stanwood Wash.

Syra Parkland og andre kantier

— Den 12te ds., kl. 11 form., begyndte P. L. A. sit 12te skoleaar.

— Parkland kvindeforening samler sig til møde hos mrs. Hall onsdag den 20de ds.

— N. Kaasa og G. Aas fra Nebraskas besøgte nylig sine foruds naboer og venner, mr. og mrs. Cht. Losnes.

— Efter at ha holdt syv ugers religionsskole i Fir, pastor Tjernaa jels kald, er miss Ella Xavier attor hjemme og hjälper mor.

— Mrs. Ottesen fra skoven afslagde herom dagen et længere tids besøg hos gamle bekjendte og veninder på Parkland. Mr. Ottesen var selv med på sangfesten, saaledes maatte jo også hennes tur komme til en lidensræse.

— Da mrs. Skattebøl nu er meget dårlig, ønsked pastoren at være nær hjemmet, og bytted derfor prædikestol med Harstad sieste søndag — 10te ds. Skattebøl prædiket saaledes her på Parkland og Harstad i Skattekøb's kald.

— Aabningsdagten begyndte med afsyngelsen af de 5 første vers af salmen 220 i den engelske salmebog, hvorpå past Ove J. H. Preus oplyste Rom. 12 og holdt bøn.

Saa henvendte prof. Hong sig til de forsamlende elever, mellem 20 og 40 i tal, og fremholdt i korthed skolens måal, hvad de kunde vente af lærerne, men ogsaa, hvad lærerne kunde vente af dem.

Darpsa bagav lærere og elever sig til "the business room", hvor klassetimerne hurtig ordnaedes, og lekser sattes for næste dag.

At ikke flere var tilstede ved aabningsdagen jaar, kommer vel væsentlig af, at det er første gang skolen begynder saa tidlig. Mange ved vel endnu ikke om forandringen i tid, og mange er endnu ikke paa arbeide.

Maatte ogsaa dette skoleaar bli til velsignelse!

— Den nye katalog for P. L. A. kan faaes ved at tilskrive bestyrelsen, prof. Hong. Alle, som vil ha fuld rede paa denne skoles arbeide, fagene, omkostninger, terminers osv., bør sende efter den.

— Forrige torsdag aften var der hos pastor Harstad afskeds selskab for ungdomsforeningen, da en af dens medlemmer, George Harstad, dagen efter skulle afsted til Luther-College i Decorah, Iowa. Naar en bra bygning skal opføres, maa der sørges for en solid grundvold. En god grund har den unge Harstad fast i hjemmet og ved P. L. A., og man har grundet han om, at den med nærene vil reises en antagelig bygning paa den. Tillykke med skolegangen ved L. C.!

— Den isummer tilstadelomme Chr. Søsæs i Seattle er nu i god bedring og godt rast fremad.

— Mr. og mrs. Lunke var foren til siden paa et længere besøg hos sine børn og gamle bekjendte i Seattle.

— Kristneforeningen i Immanuel menighed, 2. Avenue, Wash. Vest. D. J. Obals fabrik, haade for kost til jorden udvalg af haandarbeide osv. sidenden gang detteaar. Den tjente godt. Sønnygigforeningen i samme menighed havde udsalg den samme dag. Det tog ind over \$10.00 for sin part, og lønbejærtningen over \$60.00.

— Mr. og mrs. Niels Wulsen har frijet den store fora af mitte deres lille familie (en, elle, som blev født den 17de juni, boet den 20de aug., og ble den 26de aug.).

Den lære Gab og far varre i næsten haab diefe færgende forældre og flyde dem i troen paa vor Frelser Jesuus Kristus. Amen.

be efterladte at kunne tro, at han døde, som vi seristi haaber, i troen paa sin fræsler. Den forrige lørdag nød han sammen med sin hustru den hellige nadver. Afbøde fluttede sig straks til vor menighed i Whonnock, da han tilstodde. Det var pinsedag sidsleben. Han stod til hvile paa menighedens nye tilsgaard og er den første, som hviller der. Fred med hans mide! Gud vær med de efterladte.

— Mrs. J. Blæffan, som i sommer har besøgt sine slægtinger ved Wicford, Minn., sit ved sin hjemkomst en vedtagelse af 5 unge damer af vor ungdomsforening, som harde modt op i prestegaarden og baaret et festligt bord for anledningen. Til sin store glæde fandt mrs. Blæffan egent. at 2 værelser og entreen, som ved hendes bortreise var i usædig stand, nu var fuldt forberedt i smagfuld stil. Befestningen var gjort af ungdomsforeningen, og 2 af dens medlemmer, som har nærmest været for det meget arbeide, som begjorde, nemlig mitjes Elsie Daniels og Mabel Pegna, havde forestaaet arbeidet, der tog dem omkring 3 uger tid. Foruden det førstilte arbeide for at sætte iftand nærvante næreiser, publiske be op hele prestegaarden fra fjælberen til taget, saa at alt var flinnet og blæst, hvorfor prestefolket fulder bem stor tak. Det er en glæde at se de unge ta saaledes negennættigt.

— Døsday den 23de august, mens Decorah specialkonferens holdt møde hos past. Scoville, fælrede Paint Creek menigheder fra 50 store forbindelser med den næste innode. Om formiddagen holdtes altergangsudstillingen ved hulsten past. St. S. Kluge holdt kirketales, og dr. V. Kornet festprædikten. Mr. J. L. Hjort, son af afdøde pastor Hjort, som i 17 aar bejente disse menigheder, var tilstede og sang en solo. Den store forsamling blev derpaa bespis af menighedernes kvinder, og mange gamle minder opfristedes. Om eftermiddagen talte p. Storernes Søren, Smiby (paa engelsk), Borge og prof. Preus. Af dem, som havde været menighedernes fæste præst, var alle tilstede med undtagelsen af den nærvante afdøde. Det var i sandhed en glædesfest, og mange bjænt hovede sig dit til Gud med imberlig tak for hans mange store og uforstyrrede velgjerninger. Om aftenen holdt "Koralloartullen", under ledelse

af J. L. Hjort, en meget vellykket foret. Maatte da Herren lægge sin velsignelse ogsaa til de mange heilige sindes ord, som ved denne lejlighed lagdes os paa hjerte!

— Kvindeforeningen i Whonnock, B. C., past. Ordals kald, havde det aarlige udsalg og haandarbeide o. s. v. for kort tid siden. De tjente noget over \$100. Godt gjordt.

Med mrs. Blæffan fra østen fulgte hendes yngre og eneste syster, miss Emma Wiger, som tænker at tilbringe en tid herude. Hun begyndte allerede den 4de dennes at holde engelsk stole ved Deer Park og Clayton.

— Formand Foss sammen med pastor Christiansen besøgte den 7de september menigheden i Redmond. Kvindeforeningen var den dag samlet hos nr. Rortgaard nær byen Redmond. Det var mange tilstede og pastor Foss holdt en meget opbyggelig og opmunrende tale til foreningens medlemmer.

Godt logis!

— 25 cts. for natten — ved at anvende sig til pastor Hagoes #25 East 10th St. Portland, Ore. Phon: Scott 2133.

Tilsalg!

Et god gammel farm paa 160 acres, med jernbanestation paa landet, fun 4 mil fra Walland, ny barn og andre bygninger i god stand, alle flags høje- og jordbægredslæser, godt team, suis befejning af oeg. 30 „heads“ og et værtigt lant og rimeligt pris paa gode betingelser ebes v. h. h. v. til J. Reed el. et Pacific Herald.

Tilsalg.

Jeg er nødt til at sæge følgende iendomme i Walland, alt under et eller færlig:

1. 3 lotter med godt 10 rum hus etc., nær akademiet og Universitet.
2. En treet paa ca. 24 acres (34 lotter).
3. En bo. 4 lotter.

D. Statlebøl,